

Vtorek, četrtek in so-
boto izhaja in velja v
Mariboru brez pošilja-
nja na doma

za vse leto 3 g. — k,
„ pol leta 4 „ — „
„ četrt „ 2 „ 20 „

Po pošti:
za vse leto 10 g. — k
„ pol leta 5 „ — „
„ četrt „ 2 „ 60 „

Vredništvo in opravišтво je na stolnem trgu (Domplatz) hiš. št. 179.

SLOVENSKI NAROD.

Oznanila:

Za navadno trisopno
vrsto se plačuje:
6 kr. če se tiska 1krat,
5 „ „ „ 2krat,
4 „ „ „ 3krat.
veče pismenke se pla-
čujejo po prostoru.

Za vsak tisek je pla-
čati kolek (štempelj)
za 30 kr.

Rokopisi se ne vračajo, dopisi naj se blagovoljno frankujejo.

Seja „Soče“ 24. februarja

Nazočih je bilo okoli 40 udov. Predsednikov namestnik dr. Lavrič je naznanil začetek seje ob 12. uri o poldne. Ker je šlo najprej za volitev predsednika, je razlagal važnost vsake volitve, ker izvolenci dobijo pooblastilo, da delajo za in namesto volilcev. Privolitvah začenja samodelavnost ljudstva, začenja svoboda. — Izvoljen je enoglasno dr. Lavrič, ki se s srčnimi besedami zahvaljuje za skazano mu zaupanje.

Potem se izvolita še dva odbornika namestu gosp. Andr. Jeglič-a in Franceta Povšeta, ki sta se odpovedala in sicer gosp. Jožef Beltram, mizar iz Mirnega in Anton Ferfila, privatni uradnik v Gorici. —

Dr. Lavrič odstopi predsedništvo dr. Žigonu in bere prošnjo do presv. cesarja zaradi zviševanja §. 19 drž. osnovnih postav. Pri občni razpravi govori Ern. Klavžar proti prošnji blizo tako-le:

§. 19 temeljnih postav zagotavlja vsem avstrijskim narodom enakopravnost jezikov v uradih, v šolah in sploh v javnem življenju. Nj. V. je te postav in do- sledno tudi §. 19 potrdilo in koj potem velelo, da so morali vsi c. k. uradniki na te postav prisesti. — Vsak uradnik pa, ki se ustavlja izvrševanju teh postav ali kterege si bodi posameznih paragrafov, lomi po mo- jem mnenju storjeno prisego. S tem da je cesar temeljne postav potrdil in celo državnim slu- žabnikom prisego na-nje naložil, je od svoje strani gotovo veliko storil in očitno pokazal, da mu je na srcu ustreči vsem svojim narodom. Koliko se je pa od naše strani storilo in koliko se še dan danes dejansko stori, da bi pokazali, da nam je resnično mar za iz- polnjenje narodne enakopravnosti? Jaz trdim, da vsaj pri nas in na Kranjskem prav malo. Prošnja navaja sicer, da slov. ljudstvo zahteva to enakopravnost po časnikarstvu, po polit. društvih, po taborih in po svojih poslancih. To je že vse res — pa premalo. Ravno tam, kjer bi se imelo najbolj odločno zahtevati, opiraje se

na potrjene postav, namreč v c. k. uradnih, pri- sodnih, glavarstvih, davkarjih i. t. d. tam si drzne le redko kdo željo izraziti, da hoče v slovenskem je- ziku zaslišan biti, da zahteva slovenski zapisnik in da bo le tacega podpisal; le redko kdo podaja tem urad- nijam slovenske vloge in zahteva od dobro plačanih odvetnikov in bilježnikov, naj mu slovenska pisma pi- šejo. In kako uradujejo celo nektera naša županstva? Deželnemu odboru pošiljajo sicer večidel slovenske dopise — c. k. uradom pa poročajo (dosti jih ne iz- jemljem) v vsej podložnosti nemški ali italijanski. Kdo bi se pač tem uradom zameril?

Ali smemo po tem takem pričakovati, da nam bodo še tako ostri članki po slov. časopisih, da nam bodo sklepi polit. društev in taborov, naj so tudi z največo navdušenostjo sprejeti, kaj pomagali? Ali morda interpelacije slov. poslancev? Gotovo tudi te ne, kajti tudi pri teh je dostikrat več besedi, kakor de- janja. V dež. zborih tirjajo od vlade narodno enako- pravnost, v dejani je pa nekteri izmed poslancev sa- mih le malo spoznavajo. Ko sem bil lansko leto v Ljubljani, stopil sem v Špitalskih ulicah v neko veliko hišo. Na stopnicah me je osupnil napis pod gori ka- zajočo roko: „Dr. L. Toman 2. Stock rückwärts“. Ta deželni in državni poslanec in ljubljanski prvak je tudi pripomagal, da se je sklepala in sklenila postava v ljubljanskem zboru, da se vpelje slov. jezik v vse uradnije in šole na Kranjskem. Glejte tu pa še Slo- vencem poti ne kaže v svoje stanovanje! —

Treba je tedaj, da se ljudstvo zaveda pravic, ki mu izvirajo iz §. 19 in določno tirja njih izpolnovanje, tam kjer jih sme tirjati. Treba je najprej, da mi sami delamo v narodnem duhu, da podajamo vsem uradom slov. vloge, in da zahtevamo od naših odvetnikov in bilježnikov, da nam slovensko pišejo in nas slovensko zagovarjajo; tirjajmo v uradnih, da se z nami slo- venski govori in da se naše izpovedi slovenski zapisu- jejo i. t. d. i. t. d. Le po tem takem bomo po najbolj

naravni poti in najprej dosegli namen, kterege name- ravamo z denašnjo prošnjo doseči. Zarad tega je moj nasvet, naj se s prošnjo do N. V. za zdaj še prestane in naj odbor skrbi, da sestavi in razpošlje poduk, kako se imajo dejansko rabiti pravice, ki nam izvirajo iz §. 19 drž. osnovnih postav.

Dolj a k opazuje, da on se sicer vjema deloma s predgovornikovimi razlogi, da mora pa pri vsem tem nasvetovano prošnjo zagovarjati in za-njo glasovati. Naj se ne pričakuje od ljudstva sploh, da bo ono samo tirjalo od uradov izvrševanje postav. Posebno kmet se že brez družega pred uradom in posebno pred sodnijo trese in bi se je najrajše popolnoma ogibal, ako bi ne bilo njegovim interesom na škodo. Pri sodniji gre dosti- krat strankam za premoženje, čast in celo za kožo. Tu ni časa pričakati se s sodniki zastran jezika in stranke se tega boje, da bi jim ne utegnulo škodovati in zadovoljne so, da doženejo svoja opravila poprej in bolje ko morejo.

Na drugi strani pa je tudi neovržljiva resnica, da se vsled razprav in obravnjav v tujih jezikih, in z uradniki, ki ne poznajo ali nočejo poznati našega je- zika in po takih zapisnikih, ktere stranke ne zastopijo, tem prav po gostoma velike krivce godé, kar bi se dalo z resničnimi dogodki dokazati in zarad tega je sila, da se pritožimo in sicer naravnost do presv. ce- sarja, od kterege samega smemo pričakovati, da bo, kakor nedavno nesrečne Kotarje — zdaj tudi nas uslišal in nam do postavno zagotovljenih pravic po- magal. (Konec prih.)

Dopisi.

Iz Ljubljane, 12. marca. [Izv. dop.] Že lansko leto je napravilo konstitucionalno društvo ob priliki vo- litve za mestni zastop popolen fiasko, in to še potem ko so národní volilci prostovoljno orožje odložili, ter

Listek.

Harambaša.

(Zgodovinsko-romantičen obraz. Česki spisal Pr. Chocholeušek, poslovenil Podgoričan.)

(Dalje.)

Baša se iz naročja izvije gobjusnej malomarnosti, ki je važna Turkom, in ves razhujen jame begati po selamliku (zasliševalnica); nekoliko lul je ležalo raz- drobljenih po tleh; kader koli se je vstavil, začel je trgati rese drage šarenice, ki so tla pogrujena bila z njo. Selamliku pred vrati stoje poveljniki posameznih oddelkov nizama, ki se nij bal bastonade nagroziti bimbaši*), ker mu je pred uro oponašal, da nij treba, da je smešno še le zdaj nizam poslati na hajduke, a zdaj se zopet repenči, ker ga je poslal na-nje ter po- smešil se v Sarajevu. Vsi čakajo, v kterege buhne val njegove jeze, in prestopljjo tako, kakor bi bastonado že čutili na podplatih. A je tudi treba bilo bati se baše kljubu njegovej evropskej uniformi, kajti nič, prav nič se vsled reformacij nij izpremenilo v Turškej niti v družinskem življenju niti v uradniških razmerah; zmérom je brila tista strupovita burja, kot popreje; baše in be- gi so zlezli radi ali neradi v novo obleko, ostali pa so

*) Bimbasa ima tako oblast, kakoršno imajo naši polkovniki.

taki despotje, kakoršni so bili, dokler so nosili s zla- tem vsite toke*). A kijaja bosniškega vezirja, Mah- mud-baša, nij bil najkrutejši, skoro je bil že do cela Frank,**) eden največih prijateljev reformi, to je pri- čal ves red v selamliku: nikakov divan se nij stezal ob zidu, temuč Pariški stoli so stali okrog. Okna v se- lamliku pa so vendar še čakala potrebnih šip, kajti pobite in podrobljene so bile stare tako, da razen nekoliko steklenih ostankov ni bilo ni sluha ni duha ničesa drugega. Že so turške reforme kazale upljiv na notranjost, saj so tudi v Tur- škej take glave, ki ne stoje leno za hrbtom napredku — ni časa, ki bi bil štiri sto let spečo Mohamedansko vladu pogoltnil brezi tuje pomoči; ali take glave so redke, kakor oaze v arabskej pušči.

„Tatar naj dirja za njimi, da se vrno!“ — baša vskrikne po zamudnem premišljevanju — in zopet jame begati po selamliku. „Ta Mladen!“ — premisli se takoj, „ali sem morda njegov pes, da bodem blato žrl?“ — razhudi se po svoje turške navadi, pozabil je na svojo poloviško evropsko omiko, — in s to do cela

*) Toka, suknja, kaftan, vrbi kega so Turci nosili odapen te- žek plašč, zgoraj spredaj razklan; tako se imenuje tudi oklep — okovan se zlatom ali pa srebrom — z lusknjicami, sočne rane pa vendar ne zadržji. Nekteri Albanski še zmerom no- sijo take oklepe.

**) Frank „Turek“ reka skoro vsakemu Evropeu.

turško zabavljico — kakor bi si bil dušo olajšal z njo, tako je bilo kazno; očito je mir vedril ga. Še nekolik- krat je gori in doli šel po selamliku, pa je bil zopet tak, kakoršen popreje — vljuden, vès sladak svojim sužnjim, da — celo salonski se je vel, do cesar mu je veliko bilo. Sede, dvorski nasmeje se in z roko migne nizamu poveljnikom, naj tudi sedejo. Tleskno z rokama: neki črn suženj se prikaže na pragu in roci navskriž sklene na prsih.

„Čibuk, kavo!“ kratko ukaže Muhamed-baša.

Suženj navzad odide s praga.

„Semkaj!“ — zagrci baša; suženj zopet stopi naprej.

„Stražni čestnik!“ — Suženj odide.

Mahmud-baša se je — kolikor največ mogoče — seznanil z evropskimi običaji; da je tem jasnejše kazal svojo ljubezen do vladnih spreminjav, prilastil si je to, da je na kratko ukazoval nizamu, na kratko zapove- davaval svojim sužnjim.

Kmalu je dostojnik stal v selamliku.

„Naj pride mollah“ (prvi sodnik), odloči baša z mirnim, sladkim glasom, „a drugim, ukaži jim, da neu- tegoma pridó le-sem, buljukbaša!“ —

Čestnik se prikloni in tako dastojno odide, da bi ga bil vesel bil baša, ko bi ga bil videl, a ni pogledal za njim, zato ne, keč je bil prezamišljen. „Ali naj jih jaz čakam?“ — zahudi se natihoma, „prav podoba je,

pustili nasprotniku zmagati tudi v tretjem volilnem razredu, kjer je bila vsako leto zmaga naša brez vsakterih agitacij. Kakor je razvidno iz obravnave zadnje seje tega društva, zdeha se jim tudi letos po čem tacem. Lansko leto je prišla volit le ena tretjina, letos bi konstitucionalci še te ne vjeli. Ne dosti da so sedeli razen kacic šestih govornikov celo leto na magistratu sami kimovci, hočejo ostati ti mrtvi udje sicer jako važnega srenjskega trupla tudi prihodnje še na častnem kiriličnem stolu. Kako se kaj pripravljajo za volitve polit. društvo „Slovenija“, se dozdej še ni čulo; treba se je pa podvizati in pripraviti, kajti volitve so pred duri; zmagati moramo, ako hočemo dospeti zopet do večine ter popraviti to, kar smo zagrešili lansko in prejšnja leta. Srenjski zastop glavnega našega mesta je velike važnosti že zaradi tega, ker ima odlično besedo pri izbiranju porotnih mož; sramota bi bila pa tudi za celo deželo, če bi pustili udrihati po slov. narodu ter teptati v blato svete naše pravice konstitucionalcem. Ali ni mar škandal, ako moramo v središču Slovenije na oznanilih od magistrata nalepljenih brati tako slovenščino, kakor so jo kovali pisatelji pred 80 leti. Res narodnjaki in renegati so se posmehovali slavnemu magistratu, ko so brali zadnji, iz nemščine v neko čudno kranjsčino namazan poziv, v kojem se je naznanjevalo, da bodo nove volitve ter da si sme vsakdo ogledati na magistratu zapisnik in vložiti protest zoper vsakako napačnost. Kakor mož, take besede, pravi pregovor.

Po tepeži na Janjčah je povdarjal „L. Tagblatt“, da so se turnarji obnašali prav priljudno proti ondodnim prebivalcem ter da so umeli vsi govoriti v slov. jeziku. Ne vem od kod pride zdaj pri konečni obravnavi na enkrat taka nevednost, da toliko prič zagotavlja, da ne ume „kranerisch.“ Ali je morda zapustila naše Mameluke njih boginja „inteligencija“? Tudi sodniki govore z obtoženci — kakor g. Kozjek vedno povdarja — le kranjsko. Iz vsega se razvidi, da bi našim ljubljanskim bratom bilo najljubše, ko bi videli sedeti na obtoženi klopi ves vižmarski tabor, kajti vsaka priča ga mora vsaj enkrat navajati kot vzrok vseh homatij, češ da so videli pri kmetih taborske svetinje. Monument, ki se namerava staviti na Vižmarjih, ne bode našim potomcem delal nikdar toliko tradicij, kakor jih dela janjče-velška obravnava že zdaj! —

Naši drž. poslanci torej ne bodo nikdar več našli pota nazaj iz Dunaja. Govori se, da hočejo zahtevati nekteri udje „Slovenije“ občni zbor, ter delati predlog, naj se jim vzemó moralično mandati. Da bi tudi to g. Sveteca ne nagnilo k domu, je gotovo; sicer pa moramo konstatirati, da imamo mi do „Slovenije“ ravno

tako malo zaupanja, kakor do poslancev; gotovo si bode premislila dvakrat, preden bode storila ta korak. O ubogi narod, ki ga tako nizko ceno prodajajo njegovi nekdanji ljubljenci! Veseli pa nas, da vedo nemški ministri in ves nemški narod, da tiče v lesenjači le zaradi svojih interesov in da se le zaradi vladnih zvez ne morejo izmuzati iz nje; da ne zastopajo naroda slovenskega, ki misli in sodi o sedanji ustavi drugače, nego njegovi mandatarji.

V nedeljo 20. marca napravi dramatično društvo svojo peto predstavo v dež. gledišči. Predstavljal se bode izvirna, še nikjer igrana vesela igra: „Dajmo jo v Ljubljano“ in ponavljana v letošnji sesiji že enkrat igrana opereta: „Serežan.“ —

Pri sv. Jurji pod Rifnikom. [Izv. dop.] Raba živinskih izkaznic, to smo že leto in dan dovolj uživali, dela ne samo občinskim uradom, ampak tudi tistim, ki govejo živino na sejme govijo, sitnost in nadlego pa tudi stroške.

Ker je pa pravi namen živinskih izkaznic, ob času goveje kuge razširjanju te velike in pogubonosne nadloge v okom priti in jo zatreti, zares se ne da razumeti, kako se je pri vsem tem ukazalo, da če tudi na celem svetu goveje kuge ni, in je tudi nikoli več ne bi bilo, ima vendar vsakdo, ki govejo živino na sejm gnati misli, pri svojem županu živinsko izkaznico kupiti, in da se brez te izkaznice ne sme goveja živina na sejmšče postaviti. Občinski uradi morajo vsled tega ob času, kakor ga zdaj uživamo, ko nikjer goveje kuge ni, nepotrebno breme nositi, in se na kvar važnejših opravil s čisto praznim delom pečati. Zdaj ko se je hvala radodarnim gosposkam število sejmov ogromno pomnožilo, je to breme tem težje, tako da ob času bližnjih sejmov ni ne dneva ne ure, da bi ne bilo v občinsko pisarnico človeka po živinsko izkaznico, tako sicer, da mora ob takem času za to postrežbo človek nalašč pripravljen biti, in da skoraj ni mogoče dela, ktero mira potrebuje, v roke vzeti. Pravo sitnost pa imajo župani, ki se s kmetijstvom pečajo, pa posebnega pisarja nimajo. Koliko zamude pri gospodarstvu po nepotrebem delu! — Celo smešno pa je, da župan ali njegov namestnik potjuje, da je živina, ko se je na sejm odgnala, zdrava bila, smešno zavoljo tega, ker je izdajalec živinske izkaznice še videl ni, in ko večidel ne župan, ne njegov namestnik ni ne zmožen ne zveden razsoditi, je li živina zdrava ali ne, ko bi jo ravno videl. Po nepotrebi se na tak način tudi pisarija množi, kar odstraniti, se od višjih gosposk tirja in obeta.

Brez ozira, je li kje govejska kuga ali ne, je narava živinskih izkaznic prav sitna, posebno za prodajalca živine. On mora, je blizo ali daleč, ako je na-

kakor bi sami bili gospodje, jaz pa da sem njih suženj!

Mahmud-baša čaka Sarajevskih čestitakov; mrzi se mu, ker jih tako dolgo časa nij; ali ta mržnja je bila prazna: mollah in kadi (sodnik) — in vsi drugi dostojniki so bili pravovérni Mohamedanje. Muezim je bil o poludne na molitvo spomnil sè svojim kričem, zatorej se nobeden njih nij genol čezi prag tako dolgo časa ne, dokler nijso odmolili i umili se po koranovem nauku. Allahova čest nadkriluje svetovno službo; res pa je vsakako to, da so tega dné nenavadno dolgo molili in umivali se — nalašč, le za tega délj, da so baši pokazali, kako malo jim je do njega, pa zató, da so malo razkačili prokletega polu-Franka ter polukavrína.

Suženj prinese kavo in čibuk, oboje razdeli gostom, na sredo selamlika postavi stol, na-nj pa posodo z ogljem in vonjavim lesom, zató da bi vsak zapalil čibuk si, kader mu bode ljubo.

Naposled pridó dostojnici: mollah, ulemi*), kadi-effendi, bazarom prvostojniki in najznamenitejših spahijskih rodovin glavarji. Poslednjih je bilo vseh le pet, drugi so ali pogagali z nizamom na boji za svojo svobodo — zaradi vlastne razuzdanosti, na vojski za običaje in sredoveki kroj, ali pa so zlezli v spešno obleko ubogega nizama, kar je strašna prikazen bilo tistim

starcem, kateri so kneza i bosniške junake videli še v širokej, priprostej obleki, da so napadali srbsko rajo in Moskvana.

Z molčanjem jih pozdravi baša; pokaže jim stole, naj sedó.

Mollah se zaničljivo ozre okrog po kaursem pohišji, v pašo pak strpno in v njegove dostojnike. Bezi kake obotave, précej sleče vrhno suktnjo, zgame jo in sede na nogi. Po njegovem izgledu posedó tudi drugi prišleci. Baša se je pooblačil, ali ker je že poznal burjevih Bošnjakov trdokornost, zató nij ne žugnil; namenil se je le, da surove Bošnjake osramotí se svojim evropskim običajem.

Tudi njim črnulec vsakemu dáde kave in čibuk; divan*) je bil zbrau, toda mrlost je trajala še dalje; vsem je bil na mari le čibuk, zijali so v blagodejne malomarnosti o'rog sebe in v zidove.

„Nij se tedaj posrečilo, kadi-effendi!“ — napósled tišino razkali baša.

„Nij se ne,“ — baša rahlosréno potrdí, a nij očij obrnol na stran — iz dima, ki se je vil iz čibuka.

„Mogočen je bog!“ — pristavi mollah.

Zopet vstane poprejšnja mrlost.

„Jaz pa ménim,“ — čez nekoliko izpregovorí baša, „Mladenova glava in njegovih hajdukov črepovi, da morajo nam priti v last.“ (Dalje pril.)

*) Posvetovalni zbor.

menjen živino na sejm postaviti, po izkaznico k županu, in ker se zgoditi utegne, da ni niti župana niti njegovega opravilnika doma, dvakrat, tudi večkrat po izkaznico iti. On pa ni samo na škodi, da čas potratí, mora tudi izkaznico plačati, in to kakor je — pritem županu 1 krajcar, je pri drugem 2 ali 5; iz prvega so nekteri župani tudi po 10—20 krajcarjev za živinske izkaznice pobirali. Ako posestnik živine izkaznico doma pozabi, ali jo je zgubil, ali ako se je ravno zadnji čas na semenj namenil, ni utegnil si izkaznice omisliti, in je oster mož na straži, mora se, kar se je že večkrat zgodilo, s živino domu vrniti. Ni tedaj čuda, da ljudje poprašujejo: ali bode to skoraj jenjalo, kakšen pomen imajo živinske izkaznice, ali se tudi v drugih krajih rabijo? — in da se želi, da bi se ta sitnost skoraj odpravila. Da bi se pa te izkaznice ljudem bolj priljubile, podtaknila jim je namestnija namen, da se ž njimi, tatvini goveje živine v okom pride. Ni treba vprašati, kako se tatvini konj, svinj, ovac i. t. d. v okom pride, omeni se le, da je tatvina goveje živine na tisti stopnji, kakor je bila, da ukradene živine tat navadno na semenj ne postavi, in da se listi živinskih izkaznic v bukvarnicah po krajcarju prodajajo, da tat izkaznico lahko na tuje ime napravi in živino pod tujim imenom proda, in se na tak način za krivo izkaznico tako varno skrije, da ga ni moč ne oslediti, ne najti. Če ravno ni znano, da bi se omenjena goljufija že kje bila zgodila, vendar bi bilo vsakemu kupcu nasvetovati, živino brez poroka ne kupovati, če prodajalec tudi izkaznico ima.

Nepotrebna raba živinskih izkaznic spominja na tistega človeka, ki je, ker je enkrat deževalo, vedno omrelo seboj nosil. Vendar se važnost živinskih izkaznic s tem ne odrekuje, samo bati se je, da bi nepotrebna raba ne ogulila važnosti, ktera tem izkaznicam ob času goveje kuge gre, bati se je da bi se tačas ž njimi ravno tako mlačno ravnalo, kakor se je ž njimi že zdaj ravnati začelo. Bilo bi tedaj prav, da bi ministerstvo svoj predlanskem dani ukaz preklicalo, in namesto tega ostro izvrševanje drugih za zdaj važnejših postav, kakor n. pr. gozdinarske in druge postave, zapovedalo.

V Gorici 14. marca. [Izv. dop.] Brici in drugi goriški Slovenci se gotovo še dobro spominjajo lanskega tabora na Reki v Biljanski županiji. Ena poglavitnih točk tega tabora, o kateri edini se nam je zdelo, da se ni prav soglasno sprejela, je bila ta, da se napravi za Brda posebna sodnija in da se pridružijo slovenske občine Biljana, Medana in Dolenje, ki spadajo zdaj k ital. okraju Gradiščanskemu, slovenski goriški okolici. V tem smislu ste podali pozneje tudi županstvu Medansko in Biljansko prošnjo deželnemu zboru. Glede pa da županstva ne morejo prav za prav občin postavno zastopati, ampak da gre ta pravica le celim starešinstvom ali občinskim zborom, je dež. zbor izročil prošnjo dež. odboru in mu naložil, naj pozvo želje in zahteve vseh dotičnih občin, ki bi se morale izraziti po starešinstvih.

V ta namen je, kakor vemo iz zanesljivega vira, te dni razposlal dež. odbor vsem Briskim županstvom okrožnico in jim naročil, naj predložijo to zadevo svojim starešinstvom, da je resno in vestno pretehtajo in sklenejo, kar se jim bo o tem primerno zdelo.

Dotične sklepe predloži potem dež. odbor s svojim poročilom zboru, da priporoča vis. vladi posebno sodnijo za Brda in razdruženje slovenskih občin od ital. okraja — ali pa da zavrne prošnjo Biljanskega in Medanskega županstva, kakor bo večina starešinstvenih sklepov vgodna ali nevgodna omenjenima zahtevama.

Tedaj je zdaj skoraj popolnoma od Briskih občinskih zastopstev odvisna konečna rešitev teh prevažnih vprašanj. Vlada, ako hoče dosledna biti, mora posebno omenjeno razdruženje dovoliti, če bo večina Briskih starešinstev tako sklenila, ker je že na neko Tonkli-ovo interpelacijo v predlanski sesiji odgovorila, „da, ako deželni zastop vladi kako željo v tem obziru razodene, bode njena skrb, da se ta reč v obravnavo vzame in da se koristi deležencev ustreže.“

Da bi bilo pa razdruženje slovenskih občin od

*) Ulemi razveščujo koran.

ital. okraja in njihova zveza s slovenskim okrajem, in da bi bila enako tudi posebna sodnija za Brda na vse strani v resnici koristna — je jasno ko beli dan.

Važno in koristno bi bilo ono razdruženje posebno v narodnem oziru. Zveza s političkim okrajem Gradiščanskim in s sodnijskim Karminskim, vedno občevanje z dotičnimi uradi, kjer se, se vé da, vse izključljivo le v ital. jeziku uraduje, mora biti za Slovence, in je tudi prav pogubljivo. Nasledki so že zdaj od leta do leta čedalje očividnejši; prisvojili so si dolanji Briči že vse polno italijanskih izrazov in s tem ogrdili in popačili lep slovenski jezik, da jih je prav grdo poslušati, kader govoré. Tudi imena vasí so v teh krajih zelo popačena in zlasti v uradnih spisih vsa poitalijančena. Naj navedam le nekatere izgledé: Dornoviko = Drenovek. Merniko = mernik. Skrio = Skriljevo. Hursò = Hrušovlje. Solesenkia = Senožede. Kolobrida = Golo Brdo itd. In tako poitalijančanje se čedalje bolj širi in se je posebno v Dolenjski županiji že tako vkoreninilo, da se tam tudi v domačem uradu le italijanski uraduje in da celo županstvo protestuje proti slovenskim odlokom, ki jih dobiva od dež. odbora. Od kod izvira to? — Ker so se začeli Italijani, ki imajo v Brdah tu pa tam posamezna posestva, vrvati celó v občinske zборе in ker ni bilo do zdaj po vseh Brdah prav nobene redne šole. Še le zadnje leta se je osnovala ena taka šola v Medani vsled posebnega truda izvrstnega rodoljuba in župana gosp. Franca Zuchiatti-a. Vse druge Briske občine so še vedno brez rednih ljudskih šol. Kjer ni niti iskricice omike med ljudstvom, tam se ptuji element še dosti ložej vriva in narodnost se nagljeje pogublja. —

Tudi posebna sodnija bi v tem oziru jako koristila, kajti v Brda med same Slovence bi vendar ne mogla vlada ital. uradnikov pošiljati, ampak morala bi na vsak način za to skrbeti, da postavi za izključljivo slovensko sodnijo vsaj take uradnike, ktere bi zamoglo ljudstvo zastopiti.

In to je tudi v materialnem obziru za vsakterega ki ima kaj pri sodniji opraviti, neizmerne koristi; kajti s tem se v okom pride vsem krivicam, ki se pogostoma strankam naklanjajo zaradi tega, ker ne morejo sodniku svojih razmer in razlogov tako razložiti, kakor bi hotele, ali ker jih on celo krivo zastopi in zaradi tega tudi krivično sodi.

Posebna sodnija bi bila pa tudi iz drugih oziróv prav koristna za Brda, in posebno zastran tega, ker je pri nas vsled posebne deželne postave vsak sodnijski okraj — ob enem tudi skladovni cestni okraj z lastnim cestnim odborom. Brda so že sama na sebi vsled posebnih naravnih razmer ena celota, ki bi ne smela na noben način raztrgana biti. Tu so povsod enake zemljiščne razmere, enako obdelovanje, enaki pridelki, enake navade i. t. d. in sam Bog si ga vedi, kako so se mogle te občine, ki so, rekel bi skoraj, stvarjene da so v zvezi med seboj, ločiti pod dva okraja. Posebna zveza med njimi so, se vé, da ceste in vsim Briskim občinam mora biti enako mar, da se te dobro vzdržujejo in koder treba, naveravajo. V tem obziru je pa ravno sedanje razdruženje Briskih občin naj neprilicnejši, kajti v cestnih zadevah so prav nerodno zvevana goranja Brda z Goriškim okrajem še veliko nerodnejši in v neprecenljivo škodo dolanje Brda s Karminskim okrajem. V Karminskim okraju je večina cestnih odbornikov (5 proti 2) italijanska in ta prezira in zanemarija popolnoma Briske ceste, tako da se kmalo ne bo moglo več po njih voziti. Le poglejte kakšna je bila cesta od Medano proti Karminu pred 2 letoma, ko jo je še občina sama vzdrževala in kakošna je zdaj, ko je prišla v oskrbovanje Karminskega cestnega odbora? In kakošna je še-le Dolenjska cesta! Na drugi strani pa povdarjajte neizmerno važnost cest, in neobhodno potrebo, da se dobro vzdržujejo posebno tam, kjer se veliko vina in sadja prideluje, in kjer je s temi pridelki tako živa kupčija, kakor v Brdah. Še par let naj Karminski cestni odbor z vašimi cestami gospodari, potem jo hoste pa sami pili Vašo Božjo kaplico, — saj k Vam ne bo mogel nikdo več! —

(Konec prih.)

Politični razgled.

Cesar namerava baje v kratkem potovati v Dalmacijo.

V državnem zboru je Hasner izročil predlog ministerstva, naj se dovoli 50.000 za ministerski dispozicijsfond. — Dr. Roser vpraša Giskro, ali ve da je 25 otrok v Šmarji na spodnjem Štajerskem sifilitično zbolelo vsled stavljenja kôz, in kaj se je storilo, da se kaj enacega ne pripeti.

V Zadru so pri mestnih volitvah zmagali dalmatinski narodnjaki.

V Steinachu na Tirolskem je ondotni c. kr. poglavar dal zapreti necega duhovna „zavoljo agitacije.“ Izročén je deželni sodniji. — Tudi en kos naše avstrijske politične svobode.

V Parizu je te dni umrl eden najslovečijih katoliških politikov grof Montalembert. Znan je kot katolišk pisatelj, zagovornik katoliških Ircév, turških kristijanov, Poljakov itd.

V angleškem parlamentu je minister Gladstone napovedal postavo, ktera bode na Irskem delala „mir in red“. Ako bo treba se bodo odpravile porotne sodnije, prepovedalo se bo Ircem orožje nositi, po noči okoli hoditi; tiskovna postava se bo poostrila. — Nemara da so liberalni Angleži jeli se učiti o naših cis-lajtanskih Nemcev.

Španjski kortesi bodo po dokončanem izdelovanju osnovnih postav izrekli, da je njih ustavodajalno delo končano. Ako kralja ne bodo mogli voliti, bode kraljevske pravice najbrž dobil Serano.

V Madridu je bil 12. t. m. dvoboj med známim vojvodom Montpensier-om in infantom Henrikom Burbonskim. Poslednji kraljevskih dvobojcev je usmrten. Nasprotnika, ktera sta oba poželjivo po praznem kraljevskem stolu gledala, ktera sta iz sorodnih rodovin, morala sta zelo razdražena biti, ker sta streljala po trikrat predno je s smrtjo enega zmagal drugi. Vojvoda Montpensier je zdaj, naj bodo vzroki tega dvoboja kateri koli, najbrž nemogoč ponudnik za španjski prestol. Tako je španjsko predstolno vprašanje še dalje od svoje rešitve odmakneno.

Razne stvari.

—y. („Slavija“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi.) 26. februarja t. l. je bila seja preglednega odborništva III. oddelka zavarovanja za življenje pod predsedništvom gosp. Stanislava Čapka, župana Smolniškega. Gosp. dr. Chleborad naznanja stanje premoženja III. oddelka „vzajemna podedovanjskega društva“ do 26. februarja 1870, ktero znaša do te dobe goldinarjev 2.067.035 a. v. Dalje predlaga, da bi se za 25.000 goldinarjev kupili hipotekarno-zastavni listi zastavnice česke kraljevine. Gosp. Hrabal predlaga, da bi se dvojno lahko denar dobil in sicer, naj se napravi shodišče za kupčijo, in kupčija za zastavo nepremakljivega blaga; prvo je čisto zavrzel in je bolj čislal drugo nego prvo, in je rekel, da pri drugem ni nobene nevarnosti. Gosp. Militký predlaga vzdavno podporo in povzdigo kmetiškega stanu vsega slavjanstva. Gosp. dr. Chleborad stavi predlog, da bi se kupilo veliko česko posestvo, ktero bo v kratkem na prodaj in ktero zna lahko priti v tuje sovražne roke. Gosp. Militký govori iz lastnega prepričanja, kaka je v nekterih krajih obrtnija za konoplje in lan, ktera se nahaja v tujih in brezvestnih rokah, kateri vzrok le izvira iz premajhne vzajemne podpore; dalje predlaga, naj bi banka „Slavija“ zdaj kmetovalce tacihi krajev priganjala, da bi ustanovili velike skupne akcijske predilnice. Ko je te predloge veliko gospodov na vse plati dobro dokazalo, bilo je skleneno, da so oskrbovanjskemu odborništvu priporočili naslednje: 1. nakupljeni hipotekarni zastavni listi veljavni gold. 25.000 naj bodo za varščino zgorej omenjenega velikega posestva, o katerem bode dalje govoril gosp. dr. J. Palacký. 2. Rabljenje gotovega premoženja za kupčijo kmetiških sladkornih akcijskih fabrik. 3. Banka „Slavija“ naj Chrudimski in Časlavski okraj na Českem in Iglavski

okraj na Moravskem priganja, da si naj naredijo velike akcijske predilnice in banka bo to početje podpirala, kar bo v njeni moči. Vsi predlogi so bili enoglasno potrjeni in seja je bila končana.

* (Iz Cerknice) smo zvedeli: Rodoljubi naše okolice nameravajo napraviti v Cerknici tabor, prvo pomenkovanje bode prihodnjo sredo v restavraciji na Rakeku. G. Obreza misli na program staviti sledeče točke: 1. Zedinjene vsih Slovencev. 2. Vpeljavo slovenščine v vse urade. 3. Razširjenje avtonomije zlasti pri županijah. 4. Tirjanje naj bi se razvozlave v gozdnih zadevah kmalo izvršile. 5. Zahotevanje naj bi c. k. deželna vlada obrnila svojo pozornost na Cerkniško jezero in bi preskrbela, da bi se požiravniki in odfoki posnažili in sicer pomagalo, da bi se voda hitreje odtekala. 6. Na cesti iz Blok do Rakeka naj bi se privolila napraviti mitnice, ali bi se občinam z drugimi pripomočki pomagalo cesto v dobrem stanu obdržavati. 7. Prošnja do vlade, ona naj bi preskrbela, da bi se voznica na železnici za prevažanje lesa premoga in vina ponižala. Naš občespoštovani vrli župan Obreza je bil zadržan se pri posvetu v Celji udeležiti, nenadoma je moral od doma, popred mi je pripovedoval, da misli 10 akcijskih tiskarnico vzeti.

—i. (Dramatično društvo) napravi svojo šesto javno predstavo na ljubljanskem gledališči v nedeljo 20. t. m. in se bode igrala izvirna veseloigra v 3 dejanjih. „V Ljubljano jo dajmo“ od Jož. Ogrinca in zraven te se bode ponavljala opereta „Serežan.“ Tako se je nadejati zopet prav veselega večera, kakor nam jih je napravilo dramatično društvo dozdej s svojimi predstavami, ki so občinstvu prav priljubljene. Po željah od več strani so se uvedle tudi pri slovenskih predstavah posebne vstopnice za dijake in vojake, tako imenovani garnizon-biljeti. S tem se je posebno ustreglo naši domoljubni mladini, ktera bode gotovo še v večem številu obiskovala slovenske predstave, nego dozdej.

* (Os ebno sti). Adolf knjaz Auersperg je imenovan za deželnega predsednika solnograškega. Kranjski deželni predsednik Konrad pl. Eybesfeld in pa vodja gališke namestnije Possinger sta dobila red železne krone II. stopnje. Škoda, da se pri takih prilikah ne priobčjujejo tudi zasluge, zaradi katerih se je ta ali oni red podelil — nam vsaj so Konradove zasluge tako malo znane, kakor dan naše smrti.

* (Okrajni glavár Franz) slavnoznan iz bokeljskega upora je dobil od vlade obljubo, da postane namestnijski svetnik v Zadru. Znoreli hudodelec grof Korinsky še zmerom ni imenovan za profesorja filozofije ali pa morale na dunajskem vseučilišči.

† (Umrl) je kranjski slikar Karinger v Ljubljani. Dela tega mladega umetnika so bila na umetniških razstavah večkrat s pohvalo omenjena.

* (Dr. Pflügl), dozdej avskultant v Mariboru, je imenovan za c. k. pristava v Celji.

* (Dr. Franc Ljubič), naš rojak, pride za c. k. vojaškega nadlečnika v garnizonsko bolnišče v Ljubljano.

* (Jugoslovanski študentje) na dunajskim vseučilišči so poslali škofu Strosmajerju adresu z 200 podpisi.

Poslano. *)

Odgovor na odprto pismo čestitega gospoda vikarja Andreja Žnidarčiča na Ponikvah.

Vi mi pišete, da je došla meni kot davkarju meseca januarja dvakrat Vaša pobotnica, spisana v slovenskem jeziku, za 29 gld., ktera pa se je Vam vrnila prvič z nemškim, drugič z italijanskim podukom, ki pravi namreč, da ste imeli dolžnost priti po tistih 29 gld. od 25. do 31. minolega meseca. S tem hočete pokazati, da jaz nisem tako ravnal, kakor bi bil po svoji uradni dolžnosti ravnati moral. Naj to nekoliko pojasnim.

Vaše pobotnice davkarija ni mogla sprejeti, kajti dotični nakaz, kterege se mora ona držati, bil je že zastaran, in da Vam, kar Vam gre, davkarija sme plačati, treba je novega nakaza. To je bilo možu, ki ste

*) S tem je pravde konec. Še več sprejmemo le kot inserat. Vredn.

ga bili po denar poslali, v uradnji naznanjeno, in sicer v slovenskem jeziku; druge dolžnosti ni davkarija imela v tej zadevi ne do Vašega poslanca, ne do Vas. Sosebno ni bila njena dolžnost, Vam pisanega odgovora dajati, in to tem manj, ker tudi Vi niste bili njej (davkariji) nobene pisane prošnje poslali. Če je torej zraven poduka, ki ga je dobil ustmeno Vaš poslanec, eden izmed uradnikov (pa ne jaz) gori omenjeni poduk tudi na pobotnico zapisal v Vam dobro razumljivem jeziku, je to posebna ljubav, ki jo je hotel Vam skazati; če Vi se za njo nečete zahvaliti, to nič ne dě, po pravici nimate, zaradi tega njega ali pa mene grati, kajti nihče ni imel, kakor sem rekel, dolžnost Vam kaj pisati. Sicer ne najdete pod tem podukom nobenega podpisa, in zato nisva niti jaz, niti moja uradnja za zapopadek in za obliko tega popolnoma privatnega pisanja odgovorna. Bodite, gospod vikarij! prepričani, da bi Vaša slovenska pobotnica, brez omejenega zadržka, gotovo bila sprejeta, kakor se sprejemajo druge redno narejene slovenske pobotnice.

in da bi tudi Vaša slovenska vloga, ki bi bila došla uradnji, slovensk odlok dobila.

Po tem takem ni mi se bati, da mi ljudstvo, kakor Vi pravite, ne bo moralo še davkov zaupati, kakor ni mi se bati, da bo ono, kakor Vi, sodilo, „da moja uradnja nima glave.“ Ču je res, da ona nima glave, so tudi moji viši, kateri o njej sodijo drugači, kakor Vi, brez glave, česar pa Vi, čestiti gosp. vikarij! ne boste tako lahko dokazali.

V Tominu, 12. marca 1870.

Feliks Milotič,
c. k. davkar.

Dunajska borska 16. marca

Enotni drž. dolg v bankovcih	61 fl. 40 kr.
5% metalike z obresti v maji in nov.	— " — "
Enotni drž. dolg v srebru	71 " 30 "
1860 drž. posojilo	97 " 90 "
Akcije narod. banke	725 " — "
Kreditne akcije	283 " — "
London	124 " 50 "
Srebro	121 " 10 "
Cekini	5 " 82 "

Dr. J. R. Razlag,

do sedaj odvetnik (advokat) v Brežicah,
se je preselil v

Ljubljano,

kjer ima na starem trgu, št. 168, tik železnega
mosta svojo odvetniško pisarno.

(5)

Commis,

slovenščine in nemščine popolnoma zmožen, se takoj
sprejme v specerijsko prodajalnico (1)

M. Berdajs-a,

trgovca na graščinskem trgu v Mariboru.

Dober kup kinč za gospode in gospoje.

Ta kinč izdelan iz nove kovi (imenovana novo zlato) odvišen dela pravi kinč, ker ta novi izdelek v barvi in obliki ne stoji za pravim, in ima to dobroto, da vsa stvar ne velja 4. del tega, kar se mora pri pravem plačati za obliko; torej si tem česče lahko vsakdo omisli najnovejše in najmodernejše. Celo strokovnjaki se lahko motijo pri tem delu, tako natanko je vse ponarejeno.

Najnovejši kinči vse modične oblike iz novega zlata, katero zmerom ohrani zlato barvo in je torej moljivo podoben pravemu kinču s ponarejenimi kamni in posteklenjem kakor oblika tirja.

Broše, fine po kr. 40, 60, 80, f. najfineje po f. 1.50, 1.80, 2, 2.50.

Uhani, finih par po kr. 50, 80, f. 1, najfineji po f. 1.50, 2, 2.50.

Cele garniture, broše in uhani, 80 kr., f. 1.20, 1.60, najlepše delane f. 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 5.

Brasleti, fini po kr. 50, 80, f. 1, najfineje delani f. 1.50, 2, 3, 3.50.

Najlepši kolierji po kr. 90, f. 1.20, 1.50.

Medailoni, fini kr. 20, 40, 60, najfineji kr. 80, f. 1 1.50.

Glavniki za v lase, z novo zlato lepsavo po kr. 30, f. 1, 1.50, 2, 3.

Prstani, moljivo izdelani, z raznimi ponarejenimi kamni po kr. 30, 40, 50, 60, 80, f. 1.

Najlepše urne verižice za gospode, kratke po kr. 50, 80, f. 1, 1.50, 2. Dolge benečanske oblike f. 1.40, 1.80, 2.

Iglice za gospode po kr. 20, 40, 60, 80.

Gumbena srajca po kr. 10, 15, 20 30.

Manšetne gumbice po kr. 20, 30, 40, 60, 80.

Ovratne gumbice po 5 in 10 kr.

Cele garniture srajčnih in manšetnih gumbic najlepše delo po kr. 50, 80 f. 1, 1.50.

Snopič malenkosti k uram, prav lepo sestavljen po kr. 60, 80, f. 1.

Pravi zlati prstani s kamni po f. 1.50, 2, 2.50.

13lotne puncirane srebrne verige, vogenji pozlačena, kratke po f. 3.50, 4. dolgo po f. 6, 7.

13lotni srebrni medalijoni, v ognji pozlačeni in posteklenjeni f. 2.50, 3.

Najmodernejši jekleni kinči.

sestavljani iz mnogih lepobrušenih jeklenih iglic.

1 broša po kr. 40, 60, 80, f. 1; 1 broša srebrno obrobljena po f. 1.50, 2, 3.; 1 par uhanov po kr. 50, 60, 80, f. 1; 1 par uhanov srebrno obrobjenih po gl. 1.50, 2, 3, 3.50.

Srebrnina, najfineja 13lotna, najnovejše oblike.

s uradno marko c. kr. dunajske puncarije.

Le ker sem na debelo po ceni nakupil starega srebra, mi je mogoče, po sledeči ceni pravo srebrnino prodajati; staro srebro jemljem v zameno.

1 ducend nož 15 f., 1 ded. vilic 15 f., 1 ded. desertnih nož 10—50 f., 1 ded. desertnih vilic 10—50 f., 1 ded. žlic tešk 58 f. otročjih žlic 35 f., kavinskih 26 f., 1 velika žlica za juho 18 f., 1 žlica za sočivje 12 f., 1 žlica za ribe 12 f., 1 čajni precejnik 5 f., sladkorni razsipavec 10 f., razsipavec za poper 8 f. 50, klešče za sladkor 6—50 f., povoj za prtiče 4 f., solnica, pripr. tšk 5 f., solnica, dvojna 10 f., jajčni drobljač 5 f., 1 kupica za vino krasna 18 f., posoda za jesih in olje 30 f., korbič za sadje dobro delo 30 f., ročni svečnik 9 f., 50, itd. itd.

Vse to blago se dobi za to ceno v tej kakovosti edino pri podpisnem trgovcu. Cena se za-stonj naznanja, Zapisnik cene je vsakomu zanimljiv. (3)

Krasobazar, A. FRIEDMANN-a na Dunaji, Praterstrasse Nr. 26.

Izvirne državne srečke

se smejo povsod kupovati in igrati.

Ponudite sreči roko!

250,000.

kot najviši dobitok ponuja najnovejše veliko žrebanje, katero je visoka vlada privolila in garantirala.

Potegnili se bodo samo dobitki in sicer po gotovem črtzu se bo v malih mesecih **28.900** dobitkov gotovo določilo, med temi so glavni dobitki po M. 250.000, 150.000, 100.000, 50.000, 40.000, 30.000, 25.000, 2krat 20.000, 3krat 15.000, 4krat 12.000, 4krat 10.000, 5krat 8000, 7krat 6000, 21krat 5000, 35krat 3000, 126krat 2000, 205krat 1000, 255krat 500, 350krat 200, 13.201krat 110 itd.

Prihodnje dobitno žrebanje te velike od države garantirane denarne igre je uradno določeno in se bo vršilo

že 20. aprila 1870

in zanj velja

1 cela izvirna državna srečka le . . . . . f. 4. —
1 pol " " " " " f. 2. —
1 četrt " " " " " f. 1. —

ako se ta svota dopošlje v avstrijskih bankovcih.

Vsa naročila se takoj izvrše z največo skrbnostjo, in dobi vsakdo od nas izvirne državne srečke sam v roke.

Naročilom se potrebni uradni črtzi gratis pridade in po vsakem žrebanju pošljemo svojim deležnikom brez naročila uradne liste.

Dobitki se pošteno plačajo pod državno garantijo, in se ali neposredno pošiljajo ali po želji deležnikov izvršujejo po naših zvezah v vseh večih mestih Avstrije.

Naš debit je zmerom srečen in smo nedavno imeli med drugimi bistvenimi **dobitki 3krat prvi glavni dobitok** pri treh igrah vsled oficijelnih dokazov in smo jih našim deležnikom sami plačali.

Seveda se sme pri tako solidnem početju povsod gotovo računati na živo udeleževanje, torej naj se že zaradi bližnjega žrebanja vsa naročila brž ko brž pošljejo na

S. Steindecker & Comp.,

bakina in menjška kupčija v **Hamburgu.**

Kupujejo in prodajajo se vsakojake državne obligacije, železniške akcije in posojilne srečke.

Da bi se nihče ne mogel motiti, izréčno pristavljamo, da ne bo nobenega enacega od države res garantiranega žrebanja pred zgorej uradno po črtzu odločenem žrebnem obroku, in da moramo vsem tirjatvam kolikor mogoče ustreči, naj se izvolijo naročila na naše izvirne drž. srečko brž ko brž neposredno nam poslati. Z. p. (1)

Čudeži novejega časa

so izvršno regulirane ure, ki se s poroštenim pismom za sledečo **prezisko** ceno prodajajo, samo da bi se dosegel veči konsum. Torej naj bi nihče ne zgrešil dobre prilike in naj se vsakdo preskrbi s tem za vsako hišo potrebnim in koristnim predmetom.

Za vsako uro se daje garantija.

1 prav čedna ura z lepo okinčanim bronsastim ščitom in posteklenjenim kazalom . . . . . fl. 1.40

1 ravno taka z lepo posteklenjenim porcelanastim ščitom . . . . . " 1.60

1 iste vrste z bilom . . . . . " 2.80

Z budilnikom [ropotcem] za 20 kr. dražja.

1 ura, velika oblika, prav lepo izdelana s porcelanastim ščitom . . . . . fl. 2.80 do 3.20

1 ravno taka, najlepše okinčana, krasno dekorirana, z bilom . . . . . fl. 3.90 do 4.50

1 ura z najlepše malanim prednjim delom in prav pozlačenim okvirom ali lepo rezlanim švicarskim podobarskim delom, vse z bilom . . . . . fl. 5, 6, 7, 8.—

Salonske ure iz bronza s steklenim pokri-valom in stajalom, prav lepe, vsaka . . . . . fl. 2 do fl. 2.60

1 ura srednje velikosti . . . . . fl. 3.20

1 ura velika . . . . . fl. 4.50

1 najbolje izdelana angleška popotna ura z bilom, ki gotovo o pravem času zbudi, velja z vti-kom vred . . . . . fl. 6.—

Dobro regulirane švicarske žepne ure z dveletno garantijo, prav čedna oblika z lepo novozlato verižico . . . . . fl. 4.86

Vsakovrstne ure, tudi take ki tu niso omenjene, prodajajo se ceneje nego kje drugje.

Dobro regulirana **solčna ura** s komposom, v žepni obliki, po kateri se more vrediti vsaka mehanična ura, velja samo 25 kr. Dobiya se edino v novem velikem

kraso-bazarji **A. Friedmanna** na Dunaji.

Praterstrasse Nr. 26. (7)